

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

این عید سعید فطر را به همه ی امت بزرگ اسلامی و به ملت عزیز ایران و به شما حضار گرامی و میهمانان عزیز و سفرای کشورهای اسلامی که در جلسه حضور دارند، تبریک عرض می کنم. همچنانی که در دعای قنوت نماز عید بارها تکرار کرده ایم، خدای متعال این روز را برای پیغمبر برگزیده اش: «ذخراً و شرفاً و کرامتاً و مزیداً (1)»، ذخیره قرار داد و مایه ی شرف و کرامت، و مایه ی افزایش نور و بهاء معنوی آن بزرگوار و دینش قرار داد. روز عید فطر، روز بزرگی است و روز امت اسلامی است. و امروز امت اسلامی به مایه های اشتراك و وحدت و احساس عزت و عظمت، بیش از همیشه نیازمند است. سالهای متمادی امت اسلامی را تحقیر کردند و میراث عظیم فرهنگی و عظمت شخصیت و هویت این امت را انکار کردند. با این تحقیر، خواستند ملت‌های مسلمان را از صحنه ی سیاست و عمل و مجاهدت خارج کنند تا برای دست اندازی آنها به کشورهای اسلامی و منابع اینها عرصه خالی باشد. این سیاست چندین ده ساله ی قدرتهای استعماری و استکباری در دنیای اسلام بوده است و مدتها موفق هم شدند.

اگر امت اسلامی به هویت اسلامی خود توجه می داشت، معضلی به نام اسرائیل در منطقه به وجود نمی آمد. امت اسلامی را از عرصه ی تحولات منطقه - یعنی خانه ی خودش - کنار گذاشتند و در غیابش، بر علیه او تصمیم گیری کردند. امت اسلامی در طول سالهای متمادی به وظایفی که بر عهده ی او بود، عمل نکرده است؛ در این هیچ تردیدی نباید کرد. ما باید تقصیر خودمان را بفهمیم و بدانیم. اگر ما به تنبلی و راحت طلبی و ذلت تن نمی دادیم، دشمن نمی توانست بر ما مسلط شود. ما عقب ماندیم و در این عقب ماندگی، مقصریم. لیکن امروز ورق برگشته است. امروز دنیای اسلام به هویت خود واقف شده است. این امت از همه ی عناصر عزت - که در متن دین شریف اسلام و قرآن کریم وجود دارد - باید استفاده کند. اول توجه به خدا و تمسک به قانون الهی است؛ توکل به خداست؛ اعتماد به خداست. خداوند متعال آن کسانی را که «الظَّالِمِینَ بِاللّٰهِ ظَنُّ السَّوْءِ (2)»؛ سوء ظن به خدا دارند، ملامت می کند؛ می فرماید: «علیهم دائرة السَّوْءِ و غضب اللّٰه علیهم (3)»؛ آن کسانی که نصرت الهی را در صورت حضور در میدان عمل انکار می کنند، خودشان را باید ملامت کنند. اگر ما در میدان عمل وارد شویم، خدای متعال به ما کمک خواهد کرد؛ هم قول قطعی قرآن و وعده ی حتمی الهی است، هم مشاهدات دوران زندگی خود ماست. تاریخ اسلام هم برای مسلمین سرشار از تجربه است، که هر جا همت گماشتند، وارد شدند و متمسک به قدرت الهی شدند، خدای متعال آنها را کمک کرد. کمک و نصرت الهی حتمی است؛ منتها شرط این نصرت، حضور در میدان عمل است: «و لینصرنّ اللّٰه من ینصره (4)»؛ آن کسی که خدا را نصرت کند، خدا او را نصرت خواهد کرد. با نشستن، با تنبلی کردن، با توهمات دلخوش کردن، با مصالح امت اسلامی بازی کردن و هوای نفس را بر مصالح امت اسلامی ترجیح دادن، نصرت الهی خود را نشان نخواهد داد.

امروز دنیای اسلام بیدار شده است. ما باید این بیداری را قدر بدانیم. ما باید این بیداری را در جهت درست خود به جریان بیندازیم. ما باید به جای اعتماد به قدرتهای استکباری، به خدا اعتماد کنیم. هر جا این اتفاق افتاد، پیروزی به دنبال آن هست، لامحاله.

آنچه که مربوط به شما برادران و خواهران عزیزی است که مسئولان این کشور اسلامی هستید، این است که قدر این ملت را بدانید. ملت ما ملت بزرگ، شجاع، مؤمن و باصفا و بااخلاصی است. قدر این ملت را بدانید؛ قدر خدمت به این ملت را بدانید؛ قدر خدمتگزار این ملت بودن را بدانید که افتخار بزرگی است. مسئولیتها را قبول کنید برای

خدمتگزاری به این ملت، برای نوکری این ملت؛ و این افتخار است. این ملت بزرگ، این ملت مؤمن و این ملتی که توانست با مجاهدت خود، با صبر خود، با آگاهی و هوشیاری خود و با روحیه ی بالای خود، به دنیای اسلام روحیه ___ بدهد. خود شما هم جزو همین ملتید. در فضائل این ملت شما هم شریکید. اما امروز مسئولید. امروز بارهایی بر دوش گرفته اید که باید از عهده ی آنها بر آید. اخلاص، جدّ و جهد، خستگی ناپذیری، بی طمعی و ترجیح دادن مصالح عمومی بر مصالح شخصی را در عمل، راهنمای خودتان قرار دهید. این عمل شماسست؛ این عبادت شماسست؛ این بزرگترین عبادت‌هاست. البته اگر بخواهید این روحیه در شما باقی بماند، باید دل‌های خودتان را با خدای متعال متصل کنید. ماه رمضان فرصت بزرگی است؛ عید فطر فرصت بزرگی است؛ همه ی روزهای سال و همه ی ساعات عمر برای ارتباط با خداوند متعال، فرصت بزرگی است. تلاوت قرآن، توجه به معارف و معانی قرآن، احساس وظیفه ی شکر در مقابل پروردگار، خضوع در مقابل خدای متعال، خشوع قلب، خشوع در مقابل ملت و تواضع، معیارها و ملاک‌های کارهای من و شماسست. باید اینها را رعایت کنیم. این، یعنی تو میدان بودن ما، یعنی کار کردن برای خدا، هوای نفس را در آن دخالت ندادن و خسته نشدن. که البته اگر برای خدا باشد، انسان احساس خستگی هم نمی کند. «و ائها لکبیرة الا علی الخاشعین (5)». خشوع که باشد، خستگی و ملامت دیگر از بین خواهد رفت. توجه به خدا که باشد، خستگیها از بین خواهد رفت. این مال من و شماسست.

این ملت هم در صحنه است. جوانان ما در صحنه اند. در هر میدانی که این ملت احساس کرد که حضور او مورد نیاز کشور است، با همه ی شور و شوق وارد شد. در دوران دفاع مقدس، میدان جهادش را دیدید، میدان علمش را دارید می بینید، میدان سیاستش را دیدید، حضورش را در راهپیماییها دیدید و حضورش در انتخابات پی در پی این کشور را دیدید؛ این ملت ماست و ملت بزرگی است. قدر خدمت به این ملت را باید بدانیم و خدا را شکر کنیم که ما را خدمتگزار این ملت قرار داده است؛ به این وظیفه عمل کنیم.

در دنیای اسلام هم مسئله همین است. امروز مسئله ی اول بین المللی دنیای اسلام، مسئله ی فلسطین است. البته مسئله ی عراق، مسئله ی لبنان و مسئله ی افغانستان، مسائل دنیای اسلام است؛ همه هم مهم است. در همه ی اینها هم که نگاه می کنیم، دست خاطی و گنه کار استکبار جهانی و امریکا و صهیونیسم را داریم می بینیم. وظیفه هم روشن است. ملتها و دولتهای مسلمان باید به فکر بازگشت به هویت خود باشند و قدرت پیدا کنند تا به آنها زور نگویند. امروز در منطقه ی خاور میانه برای قدرت امریکا مصلحت برتر، عبارت است از مصلحت صهیونیستها و اسرائیل. بعضی از دولتهای عرب و مسلمان هم با امریکا روابط خوب و نزدیکی دارند؛ اما مصالح آنها در درجه ی اول نیست. در مقابل مصلحت اسرائیل، مصلحت آنها اصلاً ملاحظه نمی شود. این را همه باید بفهمند و به آن توجه کنند. در خود فلسطین هم خیلی سعی کردند فلسطینیها را به جان هم بیندازند. خوشبختانه مسئولان فلسطینی هوشیاری به خرج دادند و ایجاد درگیری و خونریزی و نزاع و جنگ را مانع شدند. اما دشمن دست برنداشته است. دولت حماس یک دولت مردمی است. مواضعی که حماس اعلام کرده است؛ یعنی به رسمیت نشناختن و عدم مذاکره با اسرائیل، همان چیزهایی است که مردم فلسطین خواسته اند. آنهایی که می گویند حرف ما، حرف فلسطینیهاست، حرف فلسطینیها عبارت است از همان شعارهای دولتی که امروز با انتخاب فلسطینیها برسرکار است و این شعارها را داد و مردم هم او را انتخاب کردند. مسؤولان خودگردان هم بایستی در مقابل این خواست ملت فلسطین تسلیم شوند. باید با هم کنار بیایند و دولت مردمی حماس و مواضع آن را به رسمیت بشناسند.

مسئله ی لبنان هم همین طور است. لبنان و حزب الله قهرمان نشان دادند که با ایستادگی و با همت والا می توان در مقابل اسرائیل ایستاد و اسرائیل را شکست داد. چیزی که به مخیله ی بعضی از سیاستمداران کشورهای اسلامی هم خطور نمی کرد، اما اتفاق افتاد؛ واقع شد؛ اسرائیل در سایه ی ایستادگی، مقاومت، توکل به خدای متعال و استفاده از همه ی ظرفیت و نیروی حزب الله و مردم لبنان شکست خورد. این یک نسخه ی عمومی و متعلق به همه

ی دنیای اسلام است ؛ هیچ تفاوت نمی کند. شرطش این است که ماها که مسئولان کشورهای اسلامی هستیم، منافع، خواستها و هوی های شخصی خودمان را در قضیه دخالت ندهیم و مصلحت امت و مصلحت کشور را در نظر بگیریم اگر این شرط رعایت شود، این نتیجه قطعی و حتمی است.

در عراق هم همین طور است ؛ دولت مردمی سر کار است. برخلاف میل اشغالگران و خواست آنها، و برخلاف آن نسخه و الگویی که آنها برای عراق در نظر گرفته بودند، آنچه اتفاق افتاده، این است. لذا شما می بینید که از اطراف، فتنه ها سر بلند می کنند. ایجاد این فتنه ها، کار همان کسانی است که نمی خواهند يك دولت حقیقتاً مردمی در عراق سر کار باشد که امروز سر کار است ؛ می خواهند برای آن مشکل درست کنند. همه ی قرائن و شواهد، همین را نشان می دهد. ما امیدواریم که مسئولان برجسته ی فرهنگی، دینی، سیاسی، اجتماعی، مردمی و عشایری در عراق توجه کنند که علاج مشکل آنها «اتحاد کلمه» است. نبادا در دام دشمن بیفتند و با انگیزه های مذهبی و فرقه ای و سیاسی و جناحی و امثال اینها خودشان را تضعیف کنند و دشمن را تقویت ؛ که نتیجه، تسلط دشمن خواهد بود.

امیدواریم خداوند متعال این عید را بر همه ی مسلمانان مبارك کند. برای همه ی کشورهای اسلامی مایه ی خیر و برکت را فراهم کند و ان شاءالله دنیای اسلام را روزبه روز عزیزتر و سرافرازتر قرار بدهد. والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته

(1) اقبال، ص 289

(2) فتح: 6

(3) همان

(4) حج: 40

(5) بقره: 45